

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.561 van 14 februari 2002
in de zaak A. 110.806/VII-24.681.**

In zake : Guy HENDRICKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M.VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

belanghebbende partij :

de n.v. STUYTS LOUIS HOUTKONSTRUKTIES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. TEUGHEL,
kantoor houdende te BERCHEM,
Coremansstraat 14 A.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guy HENDRICKX op 27 september 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 16 juli 2001 houdende verwerping van de beroepen aangetekend tegen de beslissing van 14 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de n.v. STUYTS LOUIS HOUTKONSTRUKTIES, om een schrijnwerkerij gelegen te Heideweg 39, 2980 Zoersel, te veranderen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Y. LOIX, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. VANDEPUT, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat Y. TEUGHELIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 19 oktober 2001 de n.v. STUYTS LOUIS HOUTKONSTRUKTIES, aan wie de bestreden vergunning werd toegekend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoeker is omwonende van de schrijnwerkerij die door de tussenkomende partij wordt uitgebaat. Die inrichting is gelegen aan de Heideweg nr. 39 te Zoersel.

2.2. Op het ogenblik van de indiening van de milieuvergunningsaanvraag die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing was de vergunningstoestand van de tussenkomende partij de volgende :

- bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 31 augustus 1976 werd aan de tussenkomende partij een vergunning voor de exploitatie van een werkplaats voor houtbewerking verleend, voor een termijn eindigend op 31 augustus 2006;

- bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel van 26 juni 2000 wordt een vergunning verleend voor de tijdelijke opslag van hout, voor een termijn eindigend op 27 september 2000.

De inrichting is gelegen in een K.M.O.-zone.

2.3. Op 24 augustus 2000 dient de tussenkomende partij de milieuvergunningsaanvraag in die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing. Zij strekt ertoe de schrijnwerkerij verder in bedrijf te houden en te veranderen, zodat ze voortaan zou omvatten :

- een werkplaats voor schrijnwerk en vervaardigen van artikelen uit hout met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 376 kW (voorheen vergund : 80 pK);
- vaste inrichting voor het opladen van accumulatoren van heftrucks met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 6,7 kW;
- opslag van maximum 700 m³ hout in een lokaal.

Voorts worden een aantal klasse 3-inrichtingen gemeld.

2.4. Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 14 december 2000 wordt de gevraagde verandering toegestaan, wordt akte genomen van de klasse 3-inrichtingen, en wordt de vergunning geweigerd “voor de vervroegde hermachtiging”.

2.5. Tegen deze beslissing worden diverse administratieve beroepen ingesteld. Ook verzoeker is één van de beroepsindieners.

2.6. Nadat in het kader van de beroepsprocedure de vereiste adviezen worden uitgebracht, wordt op 16 juli 2001 de thans bestreden beslissing genomen : de beroepen worden ongegrond verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker volgende uiteenzetting geeft :

“Luidens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden bevolen indien ernstige middelen aanwezig zijn **én** indien tevens blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan de verzoekende partij. Hierna zal verzoekende partij aantonen dat aan deze voorwaarde is voldaan.

De notie MTHEN is weliswaar niet wettelijk gedefinieerd, doch ze is in de rechtspraak van uw Raad duidelijk uitgebouwd langsheen enkele kernaspecten van het nadeel dat ontstaan is in hoofde van verzoekster. Een aantal criteria kunnen als volgt worden weergegeven :

- De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet het MTHEN kunnen berokkenen.
- De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte moet een MTHEN kunnen berokkenen. Er dient aldus een causaal verband te bestaan tussen de (uitvoering van) de bestreden beslissing en het MTHEN.
- Het nadeel moet moeilijk te herstellen zijn.
- Het nadeel moet ernstig zijn.

Aan deze casuïstische criteria voldoet het nadeel dat verzoekster berokkend wordt door de bestreden beslissing ruimschoots. In de eerste plaats is het hierbij duidelijk dat de bestreden beslissing op zich het MTHEN inhoudt daar het hier gaat om een onwettige milieuvergunning dewelke toelaat een activiteit te voeren die aan verzoekende partij als derde belanghebbende partij een ernstig nadeel berokkent.

De woning van verzoeker is recht tegenover de toegangsweg naar de bestreden inrichting gelegen. De vergunde uitbreiding van de bestaande schrijnwerkerij veroorzaakt ernstige hinder voor verzoeker. Door de uitbreiding van de inrichting (waarvoor middels de bestreden beslissing regularisatie werd bekomen) wordt verzoekende partij onderworpen aan een aanzienlijke bijkomende geur-, geluid- en verkeerhinder. Het woonklimaat van beroepers wordt onmiskenbaar op ernstige wijze aangetast.

Zoals toegelicht in de middelen is de bestreden inrichting gelegen aan een erg smalle 50 meter lange toegangsweg die uitweegt op de Heideweg recht tegenover het huis van verzoeker. De beperkte breedte van de toegangsweg betekent in de praktijk dat vrachtwagens niet tot aan de bestreden inrichting kunnen geraken, en dat deze op de eveneens smalle Heideweg dienen te parkeren, om aldaar te lossen en te laden. Door het parkeren wordt de berm voor de woning van verzoeker ernstig gehavend. Om te parkeren dienen zelfs de verkeersborden te worden verwijderd, wat onmiskenbaar een gevaarlijke verkeerssituatie creëert voor verzoeker. De geloste goederen worden per vorklift via de toegangsweg van 50 meter naar de bestreden inrichting gereden. De voorwaarde in de bestreden beslissing, houdende dat niet mag worden gelaad en gelost op de openbare weg, verandert niets aan het voorgaande, nu het materieel onmogelijk is om met een vrachtwagen tot bij de n.v. STUYTS te geraken. De leveranciers laden en lossen heden niet voor hun plezier op de openbare weg, om vervolgens al het geloste materiaal nogmaals 50 meter verder te transporteren met vorkliften ! Al deze handelingen op enkele meters voor de woning van verzoeker genereren onbetwistbaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor verzoeker. Deze hinder wordt uitdrukkelijk erkend in het besluit van de Bestendige Deputatie waarin wordt overwogen :

‘Het bezwaar m.b.t. de verkeersoverlast en de slechte bereikbaarheid is gegrond maar niet van milieutechnische aard (...).

Het grootste probleem is het verkeersprobleem, doch dit probleem is niet van milieutechnische aard (...).

Ook verwerende partij erkent het ernstig nadeel van de omwonenden waaronder in de eerste plaats verzoekende partij :

‘Overwegende dat de toegangsweg in KMO-zone slechts 7 meter breed is, wat een **hele hoop verkeershinder** met zich meebrengt;’

Gelet op deze vaststellingen, en expliciete toegevingen van de beide milieuvergunningverlenende overheden, kan in onderhavige procedure de ernst van het nadeel noch bezwaarlijk worden betwist.

Zelfs indien men met de vrachtwagens tot bij de bestreden inrichting zou kunnen geraken, quod non, dient vastgesteld dat door het zware vrachtverkeer de rust van verzoeker op ernstige wijze wordt verstoord. De verkeershinder, het geluid, de trillingen, de gevaarlijke verkeerssituatie, het permanent stukrijden van de berm voor de woning van verzoekende partij kunnen niet worden ontkend en worden bevestigd door een hele reeks vaststellingen, foto’s en verklaringen. Ook de eigenlijke exploitatie van de bestreden inrichting, creëert heden bovendien onaanvaardbare geluids- (gebruik van cirkelzagen, ...) en reukhinder.

De geleden hinder kan niet worden tenietgedaan middels een vernietiging, zodat het nadeel dat verzoekende partij ondervindt ontegensprekelijk moeilijk te herstellen is. Ook aan deze schorsingsvoorwaarde is alleszins voldaan”;

dat verzoeker daarbij een aantal foto’s neerlegt, alsmede een lijst “laden en lossen op de openbare weg na vergunning van de deputatie” en twee processen-verbaal “verhoor laden en lossen op de openbare weg” van 2 februari en 15 februari 2001;

3.2.1. Overwegende dat blijkt een plan dat in bijlage 12 bij het verzoekschrift werd gevoegd verzoeker woonachtig is tegenover de toegangsweg die naar het bedrijf leidt; dat in de aanhef van de bestreden beslissing wordt gesteld dat de afstand tot de dichtstbijgelegen woningen van derden minstens 75 meter bedraagt en dat tussen die woningen nog de twee woningen van de eigenaars zijn gelegen; dat verzoeker die gegevens niet betwist, zodat zelfs in de hypothese dat verzoekers woning buiten de woningen van de eigenaars de meest nabije woning is, er moet worden van uitgegaan dat de afstand tussen de inrichting en verzoekers woning minstens 75 meter bedraagt; dat uit het feitenrelaas blijkt dat de eerste exploitatievergunning van de tussenkomende partij dateert van 1976; dat het gewestplan Turnhout, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 september 1977, het gebied waar de inrichting is gelegen heeft bestemd tot K.M.O.-zone en dat volgens de door verzoeker neergelegde notariële akte hij zijn woning in 1984 heeft aangekocht;

3.2.2. Overwegende dat, wat de door verzoeker aangehaalde geluidshinder betreft, wordt vastgesteld dat hij desbetreffend geen enkel concreet

element aanbrengt, behalve de vermelding tussen haakjes van het gebruik van cirkelzagen; dat in het bestreden besluit, en dit overeenkomstig de adviezen van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL en van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, wordt overwogen dat de geluidshinder van de schrijnwerkerij naar de omgeving toe beperkt is gezien de afstand (meer dan 75 meter) en de aanwezigheid van de twee woningen van de exploitanten, die mee voor de nodige afscherming van het woongebied zorgen; dat verzoeker niets aanbrengt ter weerlegging van dit oordeel, dat prima facie niet als onaanvaardbaar voorkomt;

3.2.3. Overwegende, wat de aangevoerde geurhinder betreft, dat verzoeker dit tracht aan te tonen aan de hand van een foto van een rokende schouw; dat evenwel het gegeven dat een schouw rookt nog niet aantoonst dat zij geurhinder veroorzaakt of dat er giftige gassen ontsnappen; dat in de bestreden beslissing, in navolging van de adviezen van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL en van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, wordt overwogen dat ter voorkoming van geurhinder en van luchtverontreiniging werd opgelegd dat de houtkachel enkel mag dienen voor de verbranding van onbehandeld stookhout en een maximale verbrandingscapaciteit van 50 kg/uur mag hebben; dat verzoeker nalaat aan te tonen dat die voorwaarde niet volstaat om de geurhinder te voorkomen;

3.2.4. Overwegende, wat de aangevoerde verkeershinder betreft, samenhangend met het probleem van de smalle toegangsweg en het laden en lossen in de Heideweg ter hoogte van verzoekers woning, dat die toegangsweg prima facie zeven meter breed blijkt te zijn; dat op het eerste gezicht niet kan worden aangenomen dat die beperkte breedte elk vrachtvervoer onmogelijk maakt; dat in het door het bestreden besluit bevestigde besluit uitdrukkelijk het verbod wordt opgelegd om te laden en te lossen op de openbare weg; dat wanneer dit toch zou gebeuren, zulks moet worden aanzien als het niet naleven van de opgelegde voorwaarden en niet als de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat verzoeker weliswaar doet gelden dat de bewuste voorwaarde niet kan worden nageleefd; dat evenwel deze bewering niet zo maar kan worden aangenomen daar kan worden geopteerd voor toeleveranciers en afnemers die gebruik maken van minder grote vrachtwagens; dat verzoeker bij zijn verzoekschrift nog een lijst overlegt van laden en lossen op straat; dat wordt vastgesteld dat er gemiddeld minstens ruim twee weken liggen tussen de diverse opgesomde gevallen van laden en lossen op straat, waarvan sommige gevallen zelfs zeer kortstondig en onbeduidend lijken te zijn; dat in alle redelijkheid niet kan worden aangenomen dat die

gevallen van laden en lossen volstaan om een bedrijf met veertig werknemers draaiende te houden, zodat verzoeker met die lijst geenszins aantoonde dat de bewuste voorwaarde onmogelijk kan worden nageleefd; dat, wat het vrachtvervoer van en naar de inrichting langs de Heideweg betreft, ter beperking van de verkeershinder in het bevestigde besluit werd opgelegd dat vrachtvervoer van en naar de inrichting verboden is op zaterdag, zon- en feestdagen, alsmede van 18 uur tot 7 uur; dat bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat door de exploitatie van de gevraagde uitbating aan verzoeker zou worden berokkend ook niet kan worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat verzoeker ervoor opteerde om een woning te kopen die vlakbij een K.M.O-gebied is gelegen en langsheen een toegangsweg tot dat gebied, zodat hij hoe dan ook hinder van vrachtverkeer kan verwachten; dat overigens ook zonder de omstreden uitbreiding er vrachtverkeer zal zijn, vermits de basisvergunning nog loopt tot 31 augustus 2006;

3.2.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. STUYTS LOUIS HOUTKONSTRUKTIES in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien februari tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.